የተሰመጹ የትማርኛ ስሕተቶችና መፍትሔያቸው

የትን ሊ የተሰኝ ጃፓናዊ ‹‹Breaking the message›› በተሰኘው የ2006 እኤአ መጽሐፉ ላይ እንዲህ ይላል።

በኢንዶኔዥያ ገጠሮች ውስጥ በሠራባቸው ሰባት ዓመታት
የታዘበው ትልቁ የሕዝብ ግንኙነት ችግር ለሕዝቡ መልአክት
ለማስተላለፍ የሚመጡት ባለሞያዎች መልአክታቸው ተሟልቶ
ወደ ሕዝቡ ለመድረስ አለመቻሉ ነው። ለዚህ ችግር መፈጠር
ምክንያት ናቸው ያላቸው ሁለት ነገሮች አሉ። የመጀመሪያው
መልእክቱ ለሕዝቡ በሚመጥን መልኩ ተዘጋጅቶ አለመቅረቡ ነው።

የሚተላለፈው መልእክት የአስተላላፊውን ማንነት፣ የዕውቀት ^{ደረጃ} የፖለቲካ ጠንግ፣ የተማረውን የትምህርት ዓይነትና የአስተ ሳስቡን መጠን የሚያላይ እንጂ ለመልእክት ተቀባዩ ታስቦ በደረጃውና በመጠት የቀረበ አይደለም።

ማንም እንኳን ሥጋ ሥጋ ቢሆንም ለሕጻንና ለዐዋቂ ማን በእኩል መጠንና ዓይነት አይቀርብም። ሕጻት ጥርሎና የምማብ ማዋሐጃ አካሉ ስላልጠነከረ በቀላሉ ሊፈጨው በሚችለው መጠን ሥጋው ደቅቆ መቅረብ አለበት። ለዐዋቂው ማን ሥጋው ጠንክርና ይህም በመሆኑም የአማርኛ 399ርና ጽሕፌት ክሂሎት ያለው ለው ለማፍራት አልቻልንም። ወደፊት በዚሁ ከቀጠልን የምንፈ ለው ለማፍራት አልቻልንም። ወደፊት በጥይ ነገር ሕዝቦች የተምላች ፕራት ሀገር እንደ ጥቅመ ስናዖር በማይ ግባቡ ሕዝቦች የተምላች ትሆናለች።

ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ ግዴለሽት ነው። ለጽሑፍና ለንግግር መጠንቀቅ እየቀረ ይመስላል። *ከአንጋገር ይፈረዳል ከአያያዝ ይቀደዳል* ተብሎ ከተተረተ ከብዙ መቶ ዓመታት በኋላ እንዳመጣ መናገር፣ እንደወረደ መጻፍ የማያሳፍርበት ደረጃ ላይ መደረሱ ይገርማል። ያልተማረው ሕዝብ ሳይቀር ለአንጋገሩ ተጨንቆ በዘይቤ፣ በተረትና ምሳሌ፣ በስምና ወርቅና በአባባል እያዋዛ በሚና ገርበት አገር ከተሜውና ተማረ የሚባለው ወገን ግን በገዛ ቋንቋው መናገር ሲያቅተው መመልከት ግዴለሽነቱ የደረሰበትን የካንሰር ደረጃ ያሳየናል።

በአንድ ወቅት የጎጃም ጠቅላይ ግዛት ሲባል ደብረ ማርቆስ በሚገኘው የጠቅላይ ግዛቱ ፍርድ ቤት አንድ ሰው የፍርድ ቤት የጥሪ ደብዳቤ ይደርሳቸዋል። አቶ ሠረቀ ብርዛን ይባላሉ። ስማቸው በደብዳቤው ላይ የተጻፈው በእሳቱ ‹ሰ› ስለነበር በቀጠር ቀን ሳይቀርቡ ቀሩ። ለሁለተኛ ጊዜ ደብዳቤ ቢጻፍላቸውም ቀሩ። በመጨረሻ በፖሊስ ተይዘው ቀረቡ። ዳኛው ‹ይኼ ደብዳቤ ደርሳዎታል› ብሎ ጠየቃቸው። ‹አዎን› አሉ። ‹‹ታድያ ለምን በቀጠር አልመጡም›› አላቸው ዳኛው ‹‹የተጠራሁት እኔ ስላልሆንኩ›› አሉ። ስምዎ ‹ሰረቀ ብርዛን አይደለም›› አለ ዳኛው›› ‹‹ነው›› አሉ ሰውዬው። ‹‹ታድያ ለምን ስሜ አይደለም አሉ›› ‹‹የእኔ ስም በንጉሥ ‹ሠ› እንጂ በእሳቱ ‹ሰ› አይጻፍም። እኔ የብርዛን ሌባ

አይደለሁም›› ሲሉ ዳኛው ደነገጡና ይቅርታ ጠየቁ እየተባለ ይወራ ነበር። በንጉሡ ጊዜ በንጉሣዊ አገዛዙ የተማረረ አንድ ሰው ነበር። በአደባባይ ጉባኤ ላይ አንዲት ሴትዮ ‹‹ንጉሡ ሺ ዓመት ይንገሡ›› ብላ ስትናገር ‹‹እኔ ለሃምሳ ዓመቱ መርሮኛል አንቺ ሺ ዓመት ትያለሽ›› ብሎ ተነሥቶ በጥፊ ይመታታል። ሕዝብ በተሰበ ስበበት የተደረገ ነበርና ምስክር ተቆጥሮበት ይክስሳል።

ጻኛው ‹‹አድር7ሃል ወይ›› ሲሉት፤

«አዎ ተማትቻስሁ» አለ።

«ለምን» ተብሎ ሲጠየቅ፤

‹‹ታድያ ሕኒህን የመስሉ ንጉሥ ዘለዓለምስ ቢንዙ ምን ንዷት ነው በሺ የምትንድባቸው ብዬ ነው›› በማለቱ በነጻ ተለቀቀ ተብሎ ይወራል። ንግግር ዐዋቂ የሚባለው እንዲህ ያለው ነበር።

በአዲስ ዘመን ኃዜጣ ላይ ‹‹ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ከግርማዊት ሕቴጌ መነን ኃር በተገኙበት›› በሚለው ዜና ላይ ‹ን ተቆርጣ ቀርታ አርታዒው ሳያያት በመታተሙ ‹‹ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ከሕቴጌ መነን ኃር በተኙበት›› ተብሎ ወጣ። በዚያ ሰበብ ብዙ ለው እንደተቀጣ ይነገራል።

ይኼ ሁሉ የተተረከው ያለ ጥንቃቄ የሚጸፉና የሚነገሩ ነገሮች የሚያስክፍሉትን ዋጋ ለማሳየት ነው። አስበ፣ ቃላት ያላቸውን ዋጋና የሚያስክትሉትን ውጤት ገምግሞ፣ ተዘጋጅቶና መርጠ በአማርኛ የሚጽፍና የሚናገር ሰው እንደ ስሜን ዋልያ አየመነመነ መጥቶ በሙዝየም የምናይበት ዘመን መምጣቱ አይቀሬ ነው።

ኢትዮጵያ ውስጥት በአጻጻፍ ስሕተት ብቻ ሁለት አየር መንገዲች ተፈጥረዋል። አንደኛው ሕግ የሚያውቀው ‹‹የኢትዮጵያ አየር መንገድ›› ሲሆን ሁለተኛው ስሑት ጸሐፊ የፈጠረው ‹‹በሌ አየር መንገድ›› ነው። በቦሌ መንገድና በቀለበት መንገድ ላይ ‹‹ቦሌ አየር መንገድ›› የሚል ታነባላችሁ። የሌለ አየር መንገድ።

ሃስተኛው ደግሞ ሕንግሊዝኛ መቀሳቀል የልምድም የክብርም ጉዳይ እየሆነ መምጣቱ ነው፡፡ ሕንግሊዝኛ በዓለም አቀፍ ደረጃ ለመግባት የሚያስችል፣ ብዙ ቴክኖሎጂ የተሠራብትና የሚሠራብት፣ ዕውቀት በስፊው የተጻፈበት፣ በብዙ የክፍተኛ ትምህርት ተቋማት ትምህርት የሚሰጥበት ቋንቋ ነው፡፡ አጥርቶና አርትቶ ማወቁ እጅግ አስፈላጊ ነው፡፡ ነገር ግን ከጤፍ መካከል የተገኘ ስንዴ አረም እንደሚሆነው ሁሉ ከአማርኛ ጋር እንኤው ያለ ቦታውና ያለ አስፈላጊነቱ ሲደባለቅ ሥራው መልእክት መስበር ይሆናል።

በዚህ ምክንያት ነው ‹‹አባየ›› አሳፍሮን ‹‹ዳዲ›› የተመረጠው።
‹‹ፋዘሬ ማዘሬ›› የዚሁ ውጤቶች ናቸው። ‹‹ባለሥልጣን›› የሚለ
ውን ቃል አስወፕቶ በ‹‹ኤጀንሲ›› የተካው የሀገራችን መዋቅ ርም
የዚህ ውጤት ነው። ‹‹ፌንድ›› የሚል ተቋም በመጣበት ዘመን
በየስብሰባው ‹‹ፌንዱ እንዲህ አድርጎ፣ ፌንዱ እንዲህ ሠርቶ››
ሲባል ‹‹ኧረ ምን በወጣን እንፌነዳለን፣ የሚፈንዳ ይፌንዳ እንጂ››
ያሉት ስዎቹ ወደው አልነበረም።

ብዙ ሰዎች በአጻራሽ፣ በስብሰባ ቦታዎች፣ በመገናኛ ብዙኃን፣ ሌላው ቀርቶ በእምነት ተቋማት ሳይቀር እንግሊዝኛን እየቀላቀሱ መናገር፣ ልማድም፣ የዕውቀት ማሳያም አድርገውታል። ዐዋቂነት የሚሆነው ግን ወይ በአማርኛ ወይ በእንግሊዝኛ መናገሩ ነበር። ነው››

ማ. ቀር መሆን

ነገር

ሊዝኛ ባቸው

ኖሮ አድርን

ን ላይ ብዙዉ

በረዋል)

の合為

V::

ፍለት ይኼንን

የኳስ

42C:

.T6-A

ነው።

ይምፁን ለማስተላለፍ እንጂ መልእክቱን ለማስተላለፍ አይረዳም»

እንዲያውም በአንድ በሰሜናዊ ኢንዶኔዥያ ክፍል ጥናት ሲያደርግ አንድ አዛውንት የነገሩትን እንደ ምሳሌ አስቀምጦታል።

በዚያ መንደር ውስጥ አንድ የሕክምና ባለሞያ መጥቶ ለመንደሯ ሰዎች ስለ ኢንፍሎዌንዛ ገለጻ ያደር ጋል። በገለጻው መካከል የአካባ ቢውን ቋንቋ **ሱንዳኒዝንና** እንግሊዝኛን እየደባለቀ ይናገር ነበር። መንደርተኞቹ ተቸንሩ።

አንድ ሰውም ተነሡና ‹ልጄ፣ ወይ በእንግሊዝኛ ንገረንና ከመካከ ሳችን ዕውቀቱ ያሳቸው ይተርጉሙልን፤ ያለበለዚያ ደግሞ በአካባ ቢያችንን ቋንቋ በሱንዳኒዝ ንገረንና ያለ ችግር እንስጣው›› ብለው አስተያየት ሰጡት። ከባለሞያው ይልቅ መንደርተኞቹ እንደሚቆ ራረጥ ስልክ መልእክቱ እየተሰበረ እንደደረሳቸው ገብቷቸዋል።

አሁን አሁን በሀገራችን እየገጠመን ያለውም ልክ ዩአን ሊ በኢንዶኔዥያ የገጠመውን ዓይነት ነው። አማርኛን የሚናገር ስው የጠፋ እስኪመስል ድረስ በአማርኛ መልእክት መሰዋወጥ ከባድ እየሆነ ነው። የመልእክት ልውውጦቻችን በስሕተቶች የተሞሱ እየሆኑ መጥተዋል። ለእነዚህ ደግሞ ምክንያቶቻችን ሲሆኑ የሚችሉት አምስት ነገሮች ይመስሉኛል።

የመጀመሪያው የአማርኛ ቋንቋ ትምህርት በሚገባ አስመስጠቱ ነው። አማርኛ መማር የሚያውቁትን ነገር እንደገና መማር የሚመ ስላቸው የዋህን ብዙዎች ናቸው። ለእንግሊዝኛ፣ ፊረንሳይኛና ጀርመንኛ ቋንቋዎች የሚሰጠውን ከበፊታ ያህል አማርኛን መማር ክብር አይሰጠውም። ዕውቀትም መስሎ አይታይም። በቅመማ ቅመም ዳብሮ ሊቀርብ ይችላል። ሥጋ ግን ሥጋ ነው» ይላል ዩአን ሊ። መልእክት ሲቀርብም ከአቅራቢው በላይ የሚቀር በለትን ወገን ዐቅምና ችሎታ፣ ደረጃና ፍላጎት የመጠነ መሆን አለበት። ምንም የመልእክቱ ይዘት ባይቀየርም።

ልላው ስመልእክቱ መስበር ምክንያት ነው ብሎ የታዘበው ነገር ምሁራትና ልሎችም ሕዝቡ በማይገባው ቋንቋ መናገራቸው ነው። አቅራቢዎቹ ስምዶባቸው ወይም እነርሱ የተማሩት በእንግሊዝኛ በመሆት አስበስዚያም (እንደ እኛ ሀገር የኛ ሙሽራ ኩሪባቸው በእንግሊዝ አናግሪያቸው የሚሰው ዘፈን እነርሱም ጋር ኖሮ ይሆናል) እንግሊዝኛ መቀላቀል የዕውቀትና የደረጃ ማሳያ አድርገ ውት፣ እንግሊዝኛውን ከኢንዶኔዥያ ቋንቋ ጋር (በነገራችን ላይ ኢንዶኔዥያ 700 ሀገራዊ ቋንቋ የሚነገርባት ሀገር ናት፤ ብዙዉ ሰው ጣሐሳ ኢንዶኔዥያን የተስኘውን ብሔራዊ ቋንቋ ይናገረዋል) እየቀሳቀሱ በሚያስፈልገውም በማያስፈልገውም ስለሚጠቀሙ መልእ ክቱ እየተሰባበረ በአልተሟላ ሁኔታ እንዲደርስ አድርገውታል።

‹‹በቴሌቪዥን ኳስ ስንክታተል›› ይላል ዩአን ሊ ‹‹የኳሱን ፍሰት ሳይቋረጥ መከታተል እንፌል,ኃለን። የቴሌቪዥን ጣቢያው ይኼንን ትቶ በየመካከሉ ሙዚቃ እየ ኃበዘ ኳሱን ቢያስተላልፍልን የኳስ ጨዋታው ሙሉ ሥዕል አይኖረንም። ምናልባትም በመካከል ጎል ነብቶ፣ ተጨዋች በቀይ ወጥቶ፣ ማጭት ተፈጥሮ፣ ተጨዋች ተቀይሮ፣ አስደናቂ ወይም አሳዛኝ ክሥተት ተፈጥሮ ሊሆን ይችላል።

እንዚህን ነገሮች አሳልፈን የምናየው ጨዋታ ግርታን ይፈጥራል እንጂ ደስታን አያመነጭም። በየመካከሉ ሕዝቡ የማይረዳውን ቋንቋ እየደባለቁ መልእክት ለማስተላለፍ መጣርም እንደዚሁ ነው። ቅጣት ምት፣ የማዕዘን ምት፣ የመሥመር ውርወራ፣ ዳኛ፣ የመሥመር ዳኛ፣ አማካይ፣ አጥቂ፣ ተከላካይ፣ የመሳሰሎት ቃላትና ሐረጎች ያኔ የመጡ ናቸው። የሚያሳዝነው ያ ሁሉ እንዳልተለፋበት የዛሬ የስፖርት ጋዜጠኞች ‹‹ፔናሊቲ፣ ፔናሊቲ በክስ፣ ሪፌሪ፣ ዲፌንደር፣ ስኳድ፣ ቲም›› እያሉ ወደ ኃላ ሲመስሱ መስማታቸው ነው።

‹‹ለኢትዮጵያ ታሪኳ ነው መልኳ›› በሚለው መጽሐፍ ንጉሤ አክሊሉ እንደሚተርከው ‹‹ከዛሬ ሃምሳ ዓመታት በፊት አፈ ሊቅ አክሊሉ ወልደ ቂርቆስ በማስታወቂያ ሚኒስቴር የአዲስ ዘመን ዋና ክፍል ሲሠሩ አዲስ ዘመን በእንግሊዝኛ ይወጡ እንደነበሩት ጋዜጦች ‹ኤዲቶርያል› አልነበረውም፡፡ በኋላ የጋዜጣው ዋና አዘጋጅ ነጋሽ ገብረ ማርያም አፈ ሊቅ አክሊሉን ‹ይኼን ኤዲቶ ርያል የሚባል ቃል በአማርኛ ምን እንበለው?› ብለው ቢጠይ ቋቸው ‹አንቀጸ ትምህርት፣ አንቀጸ ጸም፣ አንቀጸ ምጽዋት፣ አርእስተ አንቀጽ፣ ርእስ አንቀጽ የሚለውን ጠቅሰው የጋዜጣው ዋና አዘጋጅ የሚጽፈው ዐቢይ መልእክት የሚሠፍርበት በመሆን ‹ርእስ አንቀጽ› ብንለው በማለት የሰጡት ስያሜ ይኼው ዛሬም ሲሠራበት ይኖራል፡፡›› ማዋለድ ማለት እንዲህ ነው፡፡

እስኪ ለዛሬው በአማርኛ ቋንቋ ንግግርና ጽሕፌት እየተለመዱ የመጡ ዐሥራ ሦስት የስሕተት ዓይነቶችን ላመልክት።

1. ሕን ወጥ ጥምረት ፡- ሕን ወጥ ጥምረት የምንለው ሊጣመር በሚገባው መልኩ ባለመጣመሩ ትርጉም እየለወጠ የሚገኘውን አካኼድ ነው። ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን ከመለመዱ የተነሣ ስሕተትነቱ ሊጠፋ የደረሰው ‹‹እደ ጥበብ›› ነው። ‹‹ዛንዲ ክራፍት››

የሚለውን ለመተርጎም የምንጠቀምበት ‹‹ሕደ ጥበብ›› ሕጁን እንጂ ሥራውን አይገልጥም።

"ሕደ ጥበብ» ማለት የጥበብ እጅ ማለት ነው። ከሠሪው ጋር እንጂ ከሥራው ጋር ግንኙነት የለውም። ትክክለኛው «ጥበበ እድ» ነው፤ የእጅ ጥበብ ለማለት። ልክ ተግባረ እድ - የእጅ ሥራ፣ ተግባር እንዳልነው ሁሉ።

‹‹ማስ ሚዲያ›› የሚለውን ለመተርጎም የተጠቀምነው ‹ብዙኃን መገናኛ› የሚለውን ነው። እንግሊዝኛውን ቃል በቃል ወስደን። በአማርኛ ግን በሳድስ የሚጣመር ቃል የለም። በሳድስ ከተጣመረ የ› ያስፌልገዋል። ‹‹የብዙኃን መገናኛ››። በራብሪ ግን ይጣመራል። ‹‹ዕንቆጳ ጽዮን›› እንደሚለው። ይኼም ‹‹መገናኛ ብዙኃን›› መሆን ነበረበት።

የብ ሳይት› የሚለውን ለመተርጎም ‹ገጸ ድር› መባል ሲኖርበት ድረ ገጽ› በማለት እንዳለ እንግሊዝኛውን ወስደነዋል። ገጸ ድር ማለት የድሩን ገጽ የሚያሳይ ሲሆን ድረ ገጽ ማለት ግን የገጹን ድር የሚያመለክት ነው።

ቅድመ ዝግጅት የሚሰው ቃል ሁለት ተመሳሳይ ሐሳብ የያዙ ቃላትን ያጣመሪ ነው። ቅድሚያ እና ዝግጅት፤ ሁለቱም ከሆነ ነገር በፊት የሚደረግን ነገር የሚያመለክቱ ናቸው። ዝግጅት ከአንድ ነገር በፊት የሚደረግ ከሆነ ለዝግጅት ምን ቅድሚያ ያስፈልገዋል?

2. ያለ ትርጉማቸው ቃላትን መጠቀም ፡- አንዳንድ ጊዜ ከግእዝ የሚወሰዱት ቃላት በትክክለኛው ትርጉማቸው ሲገቡ አይታይም። ለዚህ የተለመደው ምሳሌ ‹‹ታዳጊ›› የሚለው ቃል ነው። በተለይም አማርኛ የሶፍት ዌር ቋንቋ ሲሆን አንዱ ችግር ሬጣሪዎች እንዚህ ሕንወጥ ነገሮች ናቸው።

4. አላስፌላጊ ስረዝ ፡- ከሕንማሊዝኛ ሥርዓተ ጽሕፌት ወስደነው አንደሆነም ሕንጃ ሕርስ በርሳቸው በሚናበቡ ቃላት መካከል አላስፌላጊ ስረዝ ማስገባት በአማርኛ ጽሕፌት ውስጥ እየተለመደ በኃዜጣና በመጻሕፍት ውስጥ በብዛት ኢየየነው ነው። ኪነ ጥበብ፣ ሥነ ጥበብ፣ ማብረ ነብ፣ መርሐ ግብር፣ ቤተ ስብአ፣ ቤተ ክርስቲያን፣ ቤተ መንግሥት የሚሉት በራሳቸው ተናበው ሊቆሙ የሚችሉ ጥምር ቃሎች ናቸው።

አሁን አሁን ግን በመካከላቸው ስረዝ ንብቶ ኪነ - ጥበብ፤ ሥነ - ጥበብ፤ ቤተ - መንግሥት እየተደረጉ በመጻፍ ላይ ናቸው። ይኼ ጉዳይ ሥራን ከማብዛት፤ ጊዜን ከመጨረስና ቦታን ከመውሰድ ውጭ የሚሰጠው ተጨማሪ ጥቅም የለም።

5. አላስፈላጊ እንግሊዝኛ፡- ይኼኛው በአማርኛ ቋንቋ ውስጥ የገባ ወረርሽ ነው፡፡ ምንም ከማደስፌልጉት እንደ ‹‹ስቲል - እስካሁን፤ ታንክ ዩ - አመስማናለሁ፤ አፍ ኮርስ - ይሔ ነገር፤ ሪሊ›› ካሉት ጀምሮ በየንማግራችን መካከል እንደ እርጎ ዝንብ ጥልቅ የሚሉት ምክንደት አልባ እንግሊዝኛ ቃላት ብዙ ናቸው፡፡

አንዳንዶች ይኼንን ከቋንቋ ንጽሕና ጋር ይይይዙታል። እንዲይ ግን አይደለም። የማይውስና የማይዋስ ቋንቋ የለም። እንግሊዝኛ ከብዙ ቋንቋዎች ተውሷል። ነገር ግን ውስት ምክንይትና ሕግ ከብዙ ቋንቋዎች ‹‹ቤት›› የሚለውን ቃል ይህል ሁሉም በታ የሚገባ የለም። ቤተ ስብ፣ ቤተ ክርስቲያን፣ ቤተ መንግሥት፣ ቤተኛ፣ ቤቶች፣ ግምጃ ቤት፣ ምግብ ቤት፣ ሕሥር ቤት፣ ሙዚቃ ቤት፣ ጽሕፈት ቤት፣ ወዘተ። እንዲህ በዝቶና ሞልቶ የሚገኘው ቤት ግን ቤት፣ ወዘተ፣ ለውስ›› በእነ ‹‹ዲ.ኤስ. ቲቪ ሐውስ››፣ ‹‹ቪዲዮ ሐውስ፣ ኮፊ ሐውስ›› በእንግሊዝኛ ተጽፎ ማየት ለስምንተኛው ሺት መድረስ ምልክት ለመሆን ካልሆነ በቀር ሌላ ምክንያት የለውም።

6. የ ‹‹የ›› ቤት ጣጣ :- በአማርኛ አጻጻፍ ውስጥ ግእዙ ‹‹የ›› እና ጎምሱ ‹‹ዬ››፣ ሣልሱ ‹‹ዪ›› እና ሳድሱ ‹‹ይ›› ሲምታቱ ይታያሉ። ‹‹ባየ›› ስንል ግእዙን ‹‹አባዬ›› ስንል ግን ጎምሱን መጠቀም አለብን። ‹‹ዬ›› ባለቤትነትን ስለምታመለክት። ‹‹ሰውዬ›› ስንል ጎምሱን ‹‹ምን አየ?›› ስንል ደግሞ ግእዙን።

አሁን አሁን የጎምሱ ‹‹ዬ›› ቦታ በግእዙ ‹‹የ›› እየተወሰደ ነው።
‹‹ዪ›› አንስታይን ለማመልክት የምትውል ነበረቺ። ‹‹እዪ፣ ብዪ፣
ነዪ፣ በዪ፣ ሳዪ›› ስንል አንቺ የሚለውን ባለቤትና እርሷም ሴቴ
ጾታ መሆንዋን ያሳያል።

በአሁት ጊዜ ማን በሳድሱ ‹‹ይ›› ሕየተተካ ‹‹ብይ፣ ሕይ፣ ነይ፣ በይ›› ሕየተባለ መጥቷል። ንቢ፣ ሠሪ፣ ወጪ ሕንደሚለው ሁሉ ‹‹ባዪ›› መባል ሲንባው ‹‹ሕኔ ባይ›› ተብሎ ይጻፋል።

7. የ «ጨ» ቤት ጣጣ ፡- እንደ «የ» ሁሉ «ጨ»ም ጎምሱና ግእዙ፤ ሳልሱና ሳድሱ እየተምታታ ነው። «መሳጭ» ስንል ሳድሱን፤ «ጠጪ» ስንል ደግሞ ሳልሱን እንጠቀማለን። «ገልብጬ» ስንል ጎምሱን፤ «ሙጨ» ስንል ግእዙን እንጠቀ

«ታዳጊ» ማለት «አዳኝ፣ ጠባቂ» ማለት ነው። «ታዳጊ ሀገር» ሲል፤ የሚጠብቅ የሚያድን ሀገር ማለት ነው። «ታዳጊ ሕጻናት» ሲባልም፤ የሚያድት፣ የሚጠብቁ ሕጻናት ማለት ነው። ትክክ ለሻው አንጋገርና አጻጻፍ «አዳጊ» የሚለው ነው።

መዛይም እና ማዕቀፍም እንደዚሁ ናቸው። ‹‹መዛይም›› አማኝ ማለት ሲሆን ‹‹ማይም›› ማን ያልተማረ ማለት ነው። ‹‹ማዕቀፍ›› ም ‹‹ፍሬም ወርክ›› ለሚለው መተርጎሚያ ነበር የተጠቀምንበት። ‹‹ማዕቀፍ›› ማን ዕንቅፋት ማለት ነው። ‹‹ለፍሬም ወርክ›› መተኪያው ቃል፤ ማሕቀፍ ነው።

‹‹ትብካቤ›› እና ‹‹ሕንክብካቤ››ም ይኼው ዕጣ ነው የገጠማቸው። ሕንክብካቤ ማለት፤ መደገፍ፤ ማጣደፍ፤ ማንቀርቀብ፤ ማንከባለል፤ ማድቦልቦል ማለት ነው። ‹‹አንከብክቤ አመጣሁት›› ሕንዲል። መንከባከብን ለማሳየት ከሆነ ‹‹ክብካቤ›› ነው መሆን ያለበት። የአካባቢ ክብካቤ መባል ሲኖርበት ነው ‹‹የአካባቢ እንክብካቤ›› የሚባለው።

3. የብዙ ብዙ ፡- ቃላትን በራሳቸው ቅርጽ ማብዛት ሲገባ ብዙ ብዙ ማድረግ አንድም የቃላት ኢክኖሚን ያባክናል፣ አንድም ደግሞ መልእክትን ያቋርጣል።

መላሕክቶች፣ ኢትዮጵያውያኖች፣ አዕዋፋትና አዕዋፎች፣ አራዊቶች፣ አታክልቶች ማሕዝና አማርኛ የተቀላቀለባቸው የብዙ ብዙ ናቸው። ወይ በማሕዙ ሄዶ አዕዋፍ፣ አራዊት፣ አንስሳት፣ ዕጽዋት፣ መላሕክት ማለት ወይ በአማርኛው ሄዶ ኢትዮጵያዊዎች፣ ወፎች፣ አውሬዎች፣ እንስሶች፣ እንጨቶች፣ ተክሎች ማለት ይቻል ነበር። የምንለው፤ ቡድን ጠፍቶን ‹‹ቲም››፣ ሂደት ጠፍቶን ‹‹ፕሮስስ››
የምንለው የምናስበው በእንግሊዝኛ በመሆኑ ነው። እንዲህ
የሚያስቡ ለዎች አማርኛ ሐሳባችንን በሚገባ አይገልጥልንም
ባለው ያስባሉ።

እንደ ሳይንሱ ከሆነ ግን ቋንቋ በራሱ ምሉዕ ነው፤ ምሉዕም አይደለም። ምሉዕ ነው ሲባል የራሱን ሕዝብ ለማግባባት በቂ ነው ማለት ነው። ምሉዕ አይደለም ሲባል ደግሞ በዓለም ላይ ያሉ ነገሮችን ሁሉ ሊገልጥ የሚችል አንድ ብቸኛ ቋንቋ የለም ማለት ነው።

ሐሳቡን በአማርኛ የሚያቀርብ ሰው አስቦ የሚጽፍና የሚናገር ከሆነ በተቻለው መጠን ቃሉን ለመተርጎም፣ ካልቻለም ደግሞ ሐሳቡን ለመተርጎም መሞከር አለበት። ‹‹ቢኮዝ›› ንም፣ ‹‹ኤንድ›› ንም፣ ‹‹ኡፍ ኮርስ›› ንም፣ ‹‹ቱኤይ››ንም እንዳለ ማስቀመጥ ግን ሕመም እንጂ ችግር አይሆንም።

13. ሐሳባቸው የማይቀና ቃላት ፡- አንዳንድ ጊዜ የሕንግሊዝኛውን ሐሳብ ለመተርጎም ተብለው የሚልጠሩ ቃላት በአማርኛ ባህልና አጣብ አስገራሚ ትርጉም የሚስጡበት ጊዜ አለ። ለዚህ ቀላሉ ማሳያ ‹‹ሥር ነቀል ለውጥ›› የሚለው ሐረግ ነው።

ስንድ ሥር ከተነቀለ በኋላ ምን ለውጥ ይኖረዋል፤ ከኖረውም መድረቅ ነው። እንኤት ሆኖ ሥር የሚነቅል ለውጥ በአማርኛ አምንታዊ ሐሳብ ይሆናል? ቋንቋ ማስቢያም የአስተሳሰብ ማሳያም ነው። «ሥር ነቀል ለውጥ» የሚለው ጥምር ቃል የመጣው በአብዮት ልጆች ነው። «ሥር ነቅሎ ለመለወጥ» ስለምናስብ ይሆን ለጆች ነው። «ሥር ነቅሎ ለመለወጥ» ስለምናስብ ይሆን ለመችን በአንዱ መቃብር ላይ ሌላውን የሚያመጣ እንጂ አንዱ በሌላው ላይ የሚገነባ ያልሆነው?

7 101001111

እንዚህ ለማሳይ የቀረቡ ናቸው። ምሁራት ልክ በእንግሊዝኛ «common Mistakes in English» እንደሚለው ይለ ለሁላችንም የሚሆን ነገር ሊያዘጋጁ የሚገባበት ጊዜ ላይ ደርስናል። የመገናኛ ብዙ ኃናችንንና ባለ ሥልጣኖቻችንን የሚገዛ የሥነ ምግባር ደንብም ይስፌልጋል።

የአማርኛ ትምህርት ጉዳይም ሲታስብበት የሚገባ ነው። ያለ ቋንቋ ዕድገት ልሎች ዕድገቶች ሲሳሰጡ አይችሎም። የሚግባባ ኅብሬተሰብ ለመፍጠር የሚያግባባ ቋንቋ ያስፌልጋልና። የባሕርዳር ዩኒቨርሲቲ እንደጀመሬውም የአማርኛ ቋንቋን በተለየ የሚያጠኑ፤ ሥርዓት የሚያወጡ፤ ደረጃ የሚሰጡ፤ የሥነ ምግባር ደንቦችን የሚያዘጋጁ፣ ሐሳቦችን የሚያፌልቁ ተቋማት ይሹናል።

ካልሆነ ማን የሀገሬ ገበሬ፤

ሀገርሽ ምንኛ መንደርሽ ምንኛ

አላውቅበት አልኩኝ ያንቺን አማርኛ፤ ያለው ነገር ይደርስብናል።